

## Csermann Sándor bemutatkozás



Csermann Sándor vagyok. 1966-ban születtem. Alapfokú iskolámat Nagybajomban, a középfokút Kaposváron, a felsőfokút a kaposvári Tanítóképzőn és a szombathelyi Tanárképzőn végeztem. Ennél rövidebben aligha lehet ezt összefoglalni, pedig többet érdemelne. Ugyanis oltári szerencsém volt diákkoromban: nekem rossz tanárom nem volt. Csak jó, meg nagyon jó. S – bár nem nagyon akartam tanár lenni – tudom és hiszem, hogy mindegyikük szellemi, lelki vezérfonal.

Elég későn kezdtem képzőművészettel foglalkozni, gyakorlatilag már fiatal felnőttként a főiskolán. Kezdetől fogva az egyedi grafika érdekel a legjobban. A magyar képzőművészet Pantheonjából Kass János, Würtz Ádám, Reich Károly, Szalai Lajos, Gyulai Líviusz, Szász Endre művészetét őszintén csodálom.

Az itt bemutatott rajzok központi témája a NŐ. Így, csupa nagybetűvel. Hogy miért? Csak. Mert nincs a teremtésben sem szebb, sem semmi, ami ennyire örök lenne, ennyire állandó és folyton változó.

Ezen a bolygón csak a mi fajunk képes művészeti alkotást létrehozni. A képzőművészet legfőbb tárgya tehát az ember maga, ezen belül pedig persze, hogy a nő! Ő a szebb – ennyi elfogultság megengedhető.

Nem kényeztetett különösebben az élet, de kaptam azért néhány nagy ajándékot. Nem győzők eléggé hálás lenni. Van két csodálatos fiam. Voltak és vannak nagyszerű tanítványaim. Az egyikükkel – Rolanddal – együtt állítunk ki. Végtelenül büszke vagyok erre. Nagyon sok közös pont köt össze minket: én tanítottam őt és mindkettőnk mestere volt az a Tibor László, akinek Roland emlékét is állít az egyik képével.

Áldott legyen az emléke!